

SCHIFFER ÉS TÁRSAI ÜGYVÉDI IRODA

1027 Budapest Margit krt. 50-52, I em. 12. telefon: 225-73-40, tel/fax: 212-88-98

Dr. Schiffer András ügyvéd Dr. Bólyai János ügyvéd Dr. Székinger István ügyvéd Dr. Tuza Péter ügyvéd

Fővárosi Ítéletábla

ügysz.: F.B. 19.P.630.864/2003./4.

tárgy: fellebbezés

Tisztelt Fővárosi Ítéletábla!

Alulírott Eörsi István (1056 Bp., Belgrád rkp. 27.) alperes, kívüljegyzett jogi képviselóm útján

FELLEBBEZÉST

terjeszték elő az elsőfokon eljáró Fővárosi Bíróság 19.P.630.864/2003./4. számon kelt ítéletével szemben és kérem annak alperest elmarasztaló részének megváltoztatását, egyúttal a kereseti kérelem teljes terjedelemben való elutasítását és felperes kötelezését perbeli költségeim viselésére.

Az elsőfokú ítélet fellebbezésben támadott része a Ptk. 78.§ és az 1949. évi XX. tv. 61.§ és 70/G§ téves értelmezésén alapul, továbbá sérti a Pp. 221.§ (1) bek.-t.

Tárgyalás tartását kérjük!

Indokaim:

1. Az ítélet helytállóan állapítja meg, hogy felperes közszereplő.
A tárgyaláson hivatkoztunk a BH. 2001./522. számon közzétett jogesetre. Itt a Legfelsőbb Bíróság a következőket mondja ki: „A közszereplők tevékenységét érintő véleménynyilvánítás, értéktétele akkor sem alapoz meg személyiségvédelmet, ha esetleg túlzó vagy felfokozott”. Utaltunk továbbá az ún. Mónus-ügyben és egy, az Európai Emberi Jogi Bíróság előtt – hasonló szellemben – született ítéletre (jegyzőkönyv 2. oldal).
Az ítélet indokolása a fenti hivatkozásokat figyelmen kívül hagyta. A bíróság érdemi indokolás nélkül vélte úgy, hogy a „züllött” kifejezés használata túllépi a véleménynyilvánítás megengedett határait.
2. A tárgyaláson hivatkoztunk arra is, hogy a mérlegelendő kontextushoz hozzátartozik az a kommunikációs hangulati légkör, melyet felperes közszereplése során maga kelt. Erről vonatkozó cikkeket, idézeteket a per anyagává tettük (jegyzőkönyv 3. oldal). Az ítéleti indokolás ugyanezeket nem említi.
3. Az író, költő foglalkozású alperes perbeli cikke egy irodalmi hetilapban jelent meg. A művészi kifejezés (Alk. 70/G §) során alkalmazott nyelvi eszközök nem eshetnek egy

megítélés alá a köznap beszédben használatos kifejezésekkel. Ugyanaz a nyelvi eszköz a hétköznapi beszédben lehet például „túlzó”, „gyalázkodó”, egy publicisztikai alkotásba azonban az erőteljesebb érzület kifejtésére szolgáló művészi eszköz. Ez a megkülönböztetett elbírálás felel meg a művészi kifejezés alkotmányosan védett szabadságának.

Budapest, 2004. május 17.

Tisztelettel:

Eörsi István
alperes